

เรื่องเสร็จที่ ๓๔๑/๒๕๒๒

(สำเนา)

ที่ สร ๐๖๐๑/๑๓๒๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๔ สิงหาคม ๒๕๒๒

เรื่อง ปัญหากฎหมายตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๑๒

เรียน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ อก.๐๒๐๑/๕๕๑๙ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๒๒ และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ สร ๐๖๐๑/๒๓๘๘ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๒๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นว่า คำว่า “ระบบปรับอากาศ” ตามข้อ ๖ (๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๑๒ จะหมายความว่าเครื่องปรับอากาศเพียงอย่างเดียวหรือหมายถึงเครื่องระบายอากาศหรือพัดลมดูดอากาศเพื่อให้อากาศมีการถ่ายเทได้ด้วย และว่าความเข้าใจดังกล่าวยังเป็นปัญหาโต้เถียงกันอยู่ จึงขอห้คณะกรรมการกฤษฎีกาช่วยตีความว่า “ระบบปรับอากาศ” มีความหมายเพียงใด นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนอุตสาหกรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้วปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมว่า นายเพชร เรืองภิญโญพันธ์ ขออนุญาตตั้งโรงงานทำถุงมือหนัง ณ ตึกแถว ๓ ชั้น ๔ คูหา เลขที่ ๑๕๖ - ๑๕๖/๑ - ๑๕๘ - ๑๕๘/๑ ถนนพัฒนาการ แขวงคลองตัน เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร แต่รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมในฐานะผู้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมผู้ได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีคำสั่งไม่อนุญาตเพราะอาคารชั้นที่ ๒ ที่จะใช้เป็นโรงงานมีความสูงระหว่างชั้นไม่ถึง ๓.๕๐ เมตร ผู้ขออนุญาตได้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๑๒ ว่า อาคารชั้นที่ ๒ มีความสูง ๓.๐๐ เมตร มีหน้าต่างระบายอากาศ ๒๔ บาน และเพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศอย่างสมบูรณ์ทางผู้ขออนุญาตได้ติดตั้งพัดลมเพดาน ๘ เครื่อง และพัดลมดูดอากาศขนาดใหญ่อีก ๑ เครื่อง ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เกี่ยวโรงงานที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้แต่งตั้งขึ้นพิจารณาแล้ว เห็นว่าการที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงานพ.ศ.๒๕๑๒ กำหนดในข้อ ๖ (๔) ว่า “ระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงเพดานโดยเฉลี่ยต้องไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ เมตร เว้นแต่จะมีการจัดระบบปรับอากาศ แต่ระยะดิ่งดังกล่าวต้องไม่

น้อยกว่า ๓ เมตร” นั้น คำว่า “ระบบปรับอากาศ” ไม่จำเป็นต้องติดตั้งเครื่องปรับอากาศเสมอไป อาจติดตั้งภายในและพัดลมดูดอากาศออกเพื่อให้อากาศมีการถ่ายเทได้ก็น่าจะเป็นการเพียงพอ เมื่อโรงงานนี้ไม่มีปัญหาเรื่องอื่นอีก จึงเห็นควรอนุญาตให้ผู้ขออนุญาตตั้งโรงงานได้ ซึ่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมผู้ได้รับมอบอำนาจจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้วินิจฉัยตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เกี่ยวกับโรงงานอนุมัติให้ผู้ขออนุญาตตั้งโรงงานได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๑๒ บัญญัติว่า “การพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตตั้งโรงงานตามมาตรา ๘ ให้กระทำแล้วเสร็จโดยมิชักช้า

คำสั่งไม่อนุญาตให้ตั้งโรงงาน ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด”

เมื่อข้อเท็จจริงได้ความจากผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมว่า นายเพชรเรืองภิญโญพันธ์ ผู้ขออนุญาตตั้งโรงงานรายนี้ได้อุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ตั้งโรงงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมผู้ได้รับมอบอำนาจจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้วินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ขออนุญาตตั้งโรงงานแล้ว คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีจึงมีผลบังคับเป็นที่สุดตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ ฉะนั้นคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงไม่อาจพิจารณาและให้ความเห็นในปัญหาที่กระทรวงอุตสาหกรรมหารือมาได้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

รักษาราชการแทน รองเลขาธิการ ฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขานุการกรม

โทร.๒๒๒๐๒๐๖ - ๙